

[Inger Gautier Schmit.]

taling paa disse forskellige Steder, idet Priserne paa Jernbanerestaurationserne og paa Skibene ikke i mindste Maade gik nedeffter. Det er jo et ganske urimeligt Forhold, at Smørret kan synke med en Trediedel og Æggene med en Fjerdedel, og Brødet gaar overordentlig langt ned, og dog ligger Priserne disse Steder ganske fast. Vilde det ikke være opportunt at gøre de Aftaler, der træffes med de forskellige Restauratører, noget mere bevægelige, saa man dog ikke tvinges til at betale disse Overpriser i Tider, hvor man ved, at alle de Varer, der medgaar, er sunket med en Trediedel eller en Fjerdedel? Jeg synes, at her ligger virkelig en Op-gave i Retning af at føre an med Hensyn til Prisnedsættelse; thi gaar først Jernbanerestaurationspriserne ned, saa er der en hel Mængde Restaurationer, der ganske automatisk er nødt til at følge efter, men vi har her maattet betale vore 35 Ø. for en Kop Kaffe og 17 Ø., tror jeg, for et Stykke Wienerbrød o. s. v., hvilket efter de forhaandenværende Forhold er ganske urime-ligt. Jeg beklager, at Staten ikke her hurtigere har grebet ind og faaet disse Priser nedsat og derigennem foregaaet de andre Restaurationer med et godt Eksempel.

Maa jeg endelig til sidst udtale nogle Bemærkninger i Anledning af vor Beværterlovgivning. Jeg har paa Fornemmelsen, at Loven om stærke Drikke, om Gæstgiveri, hvad den nu hedder, som vi har forhandlet i de sidste Aar, den saakaldte Heilesenske Lov, ikke mere skal forelægges Rigsdagen. Muligvis tager jeg fejl, men jeg ved ikke bedre, end at Hr. Heilesen, som er Fader til Lovforslaget, synes at gaa ud fra det samme. Spørgsmaalet er da, om vi skal blive staaende ved den Beværterlov, vi har i Øjeblikket. Jeg mener, at Tidspunktet vil være opportunt og særdeles heldigt til at gennemføre en Beværterlov, som førte et Skridt videre, saaledes at man paa dette Omraade kunde faa noget større Ro og større Tilfredshed.

Jeg bygger dette paa en Udtalelse, som er tilsendt Rigsdagen fra „Den personlige Friheds Værn“ og en Resolution, som af dette er vedtaget nu i Slutningen af September, og hvori man virkelig har bevæget sig et ganske overordentlig godt Stykke fremad fra det Standpunkt, man før indtog

i saa Henseende. Det er derfor, jeg mener, at Tidspunktet og Situationen maatte være gunstig for den siddende Regering til at gennemføre maaske en Beværterlovgivning, som kunde tilfredsstille til begge Sider, idet „Den personlige Friheds Værn“ i sin Udtalelse nu fremsætter Ønske om, at vi maa faa højere Skat paa Spiritus og stærke Drikke, og om, at det hele skal hvile paa et Bevil-lingsystem. Tillige kommer de ind paa Tanker, som har glædet mig særdeles, idet jeg finder, at det er her, man skal sætte ind fremfor at blive ved at have Tov til begge Sider: Forbud eller ikke Forbud.

Man gaar praktisk til Værks. Det til-taler mig altid, thi saa er der Udsigt til Resultater. De udtaler, at der bør stilles strengere Krav med Hensyn til de Lokaliteter, som godkendes af Sundhedsstyrelsen til at benyttes til Udskenkning af stærke Drikke. Det er et Spørgsmaal, jeg allerede for flere Aar siden har udtalt mig om, idet jeg har kritiseret og beklaget den Tolerance, Autoriteterne viser med Hensyn til de Lokaliteter, der bliver godkendt. Det var navnlig Beværtingerne i Nyhavn, jeg i sin Tid udtalte mig meget kraftigt om. Jeg maa indskyde, at det i og for sig er ganske urimeligt, at der paa de Steder i en By, hvor de mange Hundrede Søfolk gaar i Land, som ikke har Hjemsted, som kommer i Land med Penge i Lommen, er en Masse Farer, som lurar paa dem, løsagtige Kvinder o. s. v., at man netop i disse Dele af Byen har de maaske ringest indrettede Lokaliteter til Beværting. Det burde være saadan, at man paa saadanne Steder satte Standarden ualmindelig højt, overhovedet ikke taalte noget som helst, som kunde nedbryde de unge Mennesker eller de ældre med, som kommer i Land.

Der er her et Punkt, hvor Kulturen øjensynlig slet ikke har sat sit Spor. Der er her et Punkt, hvorom jeg tror, at Kvinderne i de kommende Tider vil stille større Krav til Samfundet Verden over. Det har været drøftet i Kvindekredse, og der hersker ubetinget Sympati for at kræve videregaaende Foranstaltninger fra Samfundets Side, alt-saa at Beværtningsloven fuldt ud respekteres og udnyttes, for den er i og for sig god nok paa det Punkt. „Den personlige Friheds Værn“ har glædet mig ved at dele disse mine Anskuelser ved at ønske, at Lokaliteterne